April 1909. 3. Aargang — Nr. 4.

KVINDESTEMMERETS-BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.
Led af: «International Woman Suffrage Alliance.»

Aarskontingentet er 2 Kr., som i Februar 1909 sendes til Bredgade 34, hvorhl nye Subskribenter bedes indsende deres Bestilling af Bladet.

Et Tilbageblik.

Vi er nu kommet saa langt frem paa vor Vej hen imod Kvindernes fuldkomne Frigørelse, nu, da vi ialfald i Kommunen har naaet til: »Lige Ret for Mand og Kvinde«, saa det falder naturligt, om vi har Lyst til at undersøge, hvorledes dette Krav opstod hos os, og hvem det var, der først fik det frem. For Clara Rafaels sensationelle tolv Breve og den Ild de tændte i Gemytterne har vi tidligere redegjort. Flammerne slukkedes tilsyneladende, men dog kun for senere at blusse op igen i Halvfjerdserne og Firserne efter at have ulmet i de mellemliggende Aar. Mærkeligt nok kom det lille Stod — der atter skulde levendegøre det Stof, der ligesom laa i Dvale — fra Udlandet. I Genf finder vi

Fru JOHANNE MEYER,
Redaktør af Bladet: »Hvad vi vil!«

en begejstret Kvinde, der ikke alene vil arbejde for sit eget Land men vilde bringe Frigørelsens Evangelium ud til hele Verden. Det var Madame Marie Goegg som dannede: »L'Association Internationale des Femmes«. Denne havde alt spredt sig i mange Lande, og søgte nu at danne en Gren i hele Skandinavien, men om dette ikke lykkedes saa dog ialfald i Danmark. Og i Danmark lykkedes det — takket være det ædle Ægtepar, Hr.

Pastorinde LUPLAU,
Stifter af den første Kvinde-Valgretsforening.

Frederik Bajer og hans Hustru, Fru Mathilde Bajer. Det var i selve deres Hjem den 24. Februar 1871 at dette Led af det Internationale Genferforbund dannedes, der siden skulde blive af saa stor Betydning for vort Land.

Men Ordet »Internationale« mindede i hin Tid paa uhyggelig Maade om Revolution og Blod. Signalerne maatte forandres for at faae den attraaede Tilslutning. Da Madame Goegg ikke blev stottet af sin Bestyrelse men maatte vige sin Plads, faldt det den under Fru Mathilde Bajers Formandskab levende nye Forening saa meget lettere at sænke det internationale Flag og hejse det danske Kors i den røde Grund. Og denne Længsel efter det *nationale* synes at have præget Foreningen under dens lange Eksistents. Den rekonstrueredes som »Dansk Kvindesamfund« d. 15. December 1871. Ved det følgende Aars Begyndelse maatte Fru Bajer forlade Formandspladsen, da Moderpligter kaldte hende.

I 1880 gik de politiske Bølger højt her i Landet mellem Højre og Venstre. Mange Kvinder følte sig misfornøjede med Kvindesamfundet, der ængsteligt holdt sig tilbage fra al Deltagen heri. En Kreds af Kvinder traadte sammen og stiftede »Kvindelig Fremskridtsforening« i Efteraaret 1885. Fru Mathilde Bajer blev den første Formand indtil Efteraaret 1888, hvorpaa Fru Johanne Meyer indtog denne Plads og udfoldede en uforfærdet Dygtighed. »Kv. Fremskridtsforening« havde det ene Formaal at bringe Oplysning til Kvinderne om politiske og sociale Spørgsmaal. I de 15 Aar, som denne Forening bestod, holdt den sine ugentlige Møder, og mangfoldige var de Deputationer derfra, som sendtes baade til Stat og Kommune. Derfor sige vi ikke, de gjorde nogen direkte Gavn thi som oftest hentede de et »Nej«. Men hvad de havde anmodet om blev liggende som et Frøkorn, der havde beholdt sin Spirekraft i sig, og som blot behøvede ny Jord for at slaa dybe Rødder og faa den ranke Vækst. I 1888 oprettede Foreningen en »*Social-politisk Skole for Kvinder*«. Fagene blev: Danmarks indre politiske Historie fra 1848; Retslære; Ethik og Psykologi.

Fru MATHILDE BAJER,
Stifter af »Dansk Kvindesamfund«.

I 1888 havde vi den store nordiske Udstilling i København. Efter forgæves at have forhandlet med »Dansk Kvindesamfund« om Deltagelse, benyttede »Kvindelig Fremskridtsforening« Lejligheden til ene at afholde et: »Nordisk Kvindesagsmøde«, hvor alle aktuelle Spørgsmaal angaaende Kvindernes Stilling skulde forhandles.

Mødet fandt Sted i Kasinos lille Sal og